

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๙-๖๑๗๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันที ๒๗ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๕ มูลค่าข่าว ๓๖๒,๐๐๒.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

งานเสวนาส่งท้ายปลายปีทีมนิตยสารเดลินิวส์ สำนักพิมพ์ นิตยสารร่วมกับ นิตยสารไลฟ์ดอทคอม “คิดถึงเสैनีย์ เสาวพงศ์” หนึ่งในภารกิจปกป้องปฏิมาแห่งวรรณกรรมไทย”

พูดคุยกับภาพเสैनีย์

นักเขียนการ์ตูนการเมืองชื่อดัง ฯลฯ นอกจากนี้มีการจัดมุมแสดงภาพถ่ายของ ตักศิณี บำรุงพงศ์ หรือ “อุสมาน” เจ้าของนามปากกา “เสैनีย์ เสาวพงศ์”

ภายในงานจัดเวทีเสวนา “ต่างคิดต่างอ่าน งานของเสैनีย์ เสาวพงศ์” มีผู้ร่วมเสวนา ได้แก่ แคนธวี แสงทอง นักเขียนรางวัลซีไรต์ปี 2557, อุกฤษฏ์ เอกการุณกุล นักเขียนและช่างภาพที่ถ่ายภาพชุดสุดท้ายของเสैनีย์ลงในนิตยสารไลฟ์ดอทคอม และกล้า สมทวนิช นักเขียนรางวัลนิตยสารอวอร์ด ดำเนินรายการโดย โอม-อริป กลิ่นวิจิต จากช่องไทยทีบีเอส

กล้ากล่าวว่ วรรณกรรมของเสैनีย์เป็นวรรณกรรมเพื่อสังคม มีความแตกต่างจากวรรณกรรมเรื่องอื่นๆ เรื่อง “ปีกาง” และ “ความรักของวิลยา” ที่พูดถึงเรื่องความเหลื่อมล้ำ การต่อสู้ทางอุดมการณ์ช่วยภาษาที่สวยงาม หากกลับมามีอ่านในพ.ศ.นี้ จะเห็นว่ามีการพรรณนาแบบวรรณกรรมในยุคเก่า

“เรื่องปีศาจพูดถึงเรื่องสังคมความเหลื่อมล้ำและการ

ต่อสู้ทางชนชั้นด้วยภาษาที่สวยงาม เมื่ออ่านจากงานคิดว่าคุณเสैनีย์เป็นสุภาพบุรุษนักเขียนนอกเหนือตัวละครในเรื่องความรักของวิลยา งานคุณเสैनีย์ทำให้รู้สึกว่าเราสามารถเขียนเรื่องรักโรแมนติกที่เยี่ยมยอดมาได้แล้ว”

ด้านอุกฤษฏ์เล่าประสบการณ์ที่ทำงานและสัมผัสกับเสैनีย์ว่า มีโอกาสถ่ายรูปเสैनีย์ 2 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อปี 2552 ที่บ้านของเสैनีย์ และปี 2555 ที่สำนักงานนิตยสาร ตอนนั้นรู้สึกตื่นเต้นมาก ก่อน

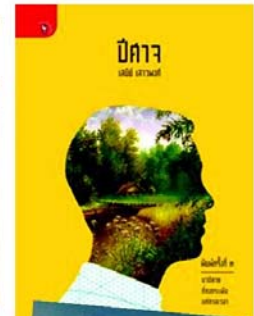
คิดถึง ‘เสैनีย์ เสาวพงศ์’ หนึ่งปีทีจากไป

จากซ้าย โอม-อริป กล้า สมทวนิช อุกฤษฏ์ เอกการุณกุล แคนธวี แสงทอง

พบกับได้อ่านหนังสือของคุณเสैनีย์คิดว่าท่านต้องมีลูกแบบนักการทูตที่สง่าผ่าเผย

“ทำทีทีสูงเสائدแสดงกับผม ทำให้ผมรู้สึกว่ามันไม่ได้หลุดออกจากบทสนทนาเลย การถ่ายภาพครั้งนั้นรู้สึกตื่นเต้นมาก เพราะท่านเป็นนักเขียนใหญ่ เวลาพูดสูงเสैयाมมองคนฟังตลอด และมองมาทีผมตลอด และเป็นไอคอนของนักเขียนทีพูดเรื่องสิทธิเสรีภาพ”

ด้านแดนอรัญกล่าวว่า ตอนแรกไม่รู้จักคุณเสนีย์ ต่อมาคุณอาจินต์ ปัญจพรรค ทำสำนักพิมพ์โอเลียง 5 แก้ว พิมพ์เรื่อง “บ้านในอเมริกา” เป็นเล่มแรกที่ได้อ่านผลงานของคุณเสนีย์ เรื่องน่าตื่นเต้น เพราะเป็นเรื่องของคนไทยได้ไปผจญภัยในกลุ่มน้ำอะเมซอนดินแดนละตินอเมริกา แต่คุณอาจินต์บอกว่าเรื่องนี้คุณเสนีย์หยิบเอาบันทึกของฝรั่งมาแปลงให้เป็นไทย

“หลังยุคเดือนตุลาคนอ่านหนังสือเสนีย์อย่างแพร่หลาย ความคิดทางศิลปะของคุณเสนีย์เป็นความคิดศิลปะเพื่อประชาชน คุณเสนีย์นับว่าเป็นคนไทยที่ได้เดินทางไปต่างประเทศมากในสมัยนั้น ทำให้เกิดการเปรียบเทียบกับบ้านเราว่า ต้องมีการเปลี่ยนแปลง”

การแสดงจากละครข้าวอุ่น

ภายหลังการเสวนาปิดท้ายด้วยการแสดงละครเวทีเรื่อง “ขอให้การพายเรือของเจ้าเทียวนี้จงเป็นเที่ยวสุดท้าย” จากคณะละครข้าวอุ่น คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งถ่ายทอดประเด็นชนชั้นล่างในสังคมที่อยู่อย่างมีเกียรติศักดิ์ศรี เป็นหนึ่งในเรื่องสั้นเรื่องสุดท้ายที่ลุงเสได้เขียนไว้เมื่อปี 2543

เรื่องราวสะท้อนให้เห็นถึงความคิดและตัวตนที่เป็นสุภาพบุรุษของลุงเสได้อย่างชัดเจน ถ่ายทอดประเด็นชนชั้นล่างในสังคมที่อยู่อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี มองเห็นคนเท่ากัน ให้เกียรติกับคนทุกชนชั้นของสังคม

ศิวพร อ่องศรี

